

bedets Tiltrædelse begynde med den samme Løn, som derpaa jævnt stiger ved Alderstillæg. Jeg kender jo nok nogle af de Indvendinger, som vilde blive gjorte, og jeg vil derfor strax give et Par Antydninger. Nogle Grunde har jeg anført; dernæst har jeg hørt det anføre som en Grund for det foreliggende Udkast, at det kunde være godt, at Præsterne bleve satte paa fast Løn, for saa blev man fri for, at Præsterne flyttede saa tidt. Naar man nu tager dette Forslag, som her foreligger, saa kan jeg jo ikke negte, at de bleve satte paa fast Gage, men jeg troer dog ikke, at de efter dette Forslag vilde blive bundne saaledes til Embederne, at de jo dog vilde blive loffede af den større Indtægt hen til et andet Kald. Jeg mener ikke, at det vil være vigtigt, om Præsten flytter til et andet Kald, thi der kan jo være Omstændigheder og Forhold, som kunne gjøre det ønskeligt for ham. Men det, at alle Præster efter mit Forslag skulde begynde med den samme Løn, vilde kunne gjøre, at de bleve paa det samme Sted, hvor de kunne forstaffe sig samme større Indtægter. Paa den anden Side er der den Forskjel, at efter mit Forslag vil en ældre Mand, der begynder at føle sig træt og besværet af sin nidkjære Embedsførelse, kunne trække sig tilbage til et lille Kald, som han i sin begyndende Alderdom kan besørge med Glæde og Tilfredshed, og de store og besværlige Kald kunne da staae aabne for den unge Mand med friske Kræfter og med den Begjæring, som han medbringer fra Universitetet. Det vil da kunne ordne sig altsammen paa en meget fortræffelig Maade. Men nu derimod seer man rundt omkring — jeg har ikke isinde at tale imod Præstestanden, endnu mindre imod nogen enkelt Mand — gamle ublevede Præster søve Livet ud i de fedeste Kald; og det er en gal Indretning.

Formanden: Den ærede 4de Landsstingsmand for 6te Kreds (Strøm) har Ordet.

Strøm: Jeg frasalder Ordet.

Da Ingen ellers forlangte Ordet, afflutes Forhandlingen og man gik til Afstemning, hvorved:

Til § 2.
1) Forslag af Borgen, Frandsen og P. Hansen:

At istedetfor de 20 første Linier af Paragraffen indtil Ordene „Til Capellanier“ sættes:

„Præste-Embederne blive fremtidig at inddele i 5 Klasser, af hvilke

	aarlig Løn.
1ste Klasse med 200 Embeder faaer	1,200 Rb.
2den — — — — — 200 — — — — —	1,500 —
3die — — — — — 350 — — — — —	1,800 —
4de — — — — — 215 — — — — —	2,400 —
5te — — — — — 20 — — — — —	3,000 —

Med Fordelingen lægges fortrinsviis Indvaaernes Antal og Sognets Udstrækning til Grund, saaledes at de Kald, der have de fleste Indvaaere, sættes i den høieste Klasse, og omvendt. — Beregningen af Lønnen, for hvilken den Lovudkastet under Bilag IV vedføjede Specification over de geistlige Embeders Indtægter og Udgifter lægges til Grund, seer efter følgende Regler:

- De Præstegaarde, som have Jordtilliggende, beholde af dette kun saameget, som er nødvendigt for derpaa at holde et Par Heste og 5 à 6 Køer. Svormegét og hvilken Deel af Præstegaardsjorden der hertil skal henlægges, bestemmes ved indtrædende Vaccancer i Kaldene af Commissioner, som ved denne Lovs Emanation amtsviis træde i Virksomhed, og som bestaae af 5 Medlemmer, nemlig: Distriktets Provst, et af Regjeringen, et af Aintsraadet og to af Kaldets Sogneforstanderskab eller Sogneforstanderskaber udnævnte Medlemmer, for hvilke Regjeringen udsærdiger en Instrux. Intet Kald faaer mere Jordtilliggende, end det allerede har. Den Jord, som ikke forbliver ved Kaldet, foranstaltes af vedkommende Ministerium bortarveskftet. Den Jord, som forbliver ved Kaldet, ansættes til en Verdi af 80 Rb. pr. Td. Hartkorn, som regnes Kaldet til Indtægt; Indtægten af det Bortarveskftede indflyder i Statskassen, men regnes Kaldet til Indtægt med 80 Rb. pr. Td. Hartkorn.